

Arrest

nr. 135 834 van 5 januari 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 31 december 2014 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 december 2014 tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 december 2014 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. MANZILA NGONGO KAHUM die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Waar verzoeker vraagt om het ingestelde beroep te behandelen in de Franse taal dient erop te worden gewezen dat het gebruik van de talen in de rechtspleging niet ter vrije keuze staat van de partijen maar op dwingende wijze geregeld wordt door artikel 39/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Dit artikel luidt als volgt:

“Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werking het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten.

Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend.”

Artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 107) blijkt dat aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werking het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten verplicht de Raad van State, en bijgevolg ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging gevorderd wordt. De bestuurshandelingen waarvan de vernietiging gevorderd wordt zijn immers steeds afkomstig van overheden die onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van talen in bestuurszaken (*Les Nouvelles*, v° *Droit administratif*, tome VI, Brussel, Bruylant, 1975, p. 737, randnrs. 2249-2250). Gelet op het voorgaande en het feit dat verzoeker de binnenkomst werd geweigerd bij aankomst op de nationale luchthaven te Zaventem en vervolgens werd opgesloten in het gesloten centrum te Steenokkerzeel, dient de Nederlandse taal als proceduretaal door de Raad te worden gehanteerd.

2. Over het voorwerp van huidig beroep en de ontvankelijkheid

Onder de titel *“Objet du recours”* (*“Voorwerp van het beroep”*) duidt verzoeker als volgt:

“La partie requérante a l'honneur de requérir par la présente à titre principal la suspension en extrême urgence de les décisions du ministre de l'intérieur, Office des étrangers du 29/12/2014 dans ce qu'elle comporte injonction de placement en un lieu déterminée à la frontière avec privation de liberté, afin d'être refoulé” (vrije vertaling: *“De verzoekende partij heeft de eer in hoofdzaak te verzoeken de schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid te bevelen van de beslissingen van de minister van Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken, van 29 december 2014 tot vasthouding in een aan de grens gelegen plaats met het oog op terugdrijving”*).

De Raad stelt verder ook vast dat verzoeker bij zijn verzoekschrift één stuk voegt als bestreden beslissing(en), met name de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats van 29 december 2014.

Gelet op hetgeen voorafgaat, kan de Raad enkel vaststellen dat het voorwerp van huidig beroep de beslissing van 29 december 2014 tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats betreft. Een beslissing tot vrijheidsberoving is overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet evenwel enkel vatbaar voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van huidig beroep gericht tegen deze beslissing. In de mate dat verzoeker in het kader van de bespreking van zijn middelen ook nog aangeeft niet akkoord te kunnen gaan met een andere beslissing genomen door het bestuur, met name de beslissing tot terugdrijving van dezelfde datum, kan de Raad enkel vaststellen dat deze beslissing niet het voorwerp uitmaakt van huidig beroep.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is onontvankelijk.

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden

getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf januari tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

I. CORNELIS